

TOT PREGANT AMB SANT IGNASI A MANRESA AMB “UNS ULLS NOUS”

El dia 22 de maig d'aquest any 2016 (celebració de la Santíssima Trinitat) després d'haver estat treballant el llibre de "El Peregrí" (autobiografia de sant Ignasi de Loiola amb traducció i comentaris de Josep M. Rambla, SJ) i en el context de l'any de la misericòrdia convocada pel Papa Francesc, ens vàrem animar dins de l'Equip de la Comissió de Pregària del Centre Borja a organitzar un recés a Manresa, tot treballant el capítol 3. UNS ULLS NOUS del llibre abans citat.

En arribar i després de les salutacions pròpies d'una trobada comunitària, el nostre consiliari ens va mostrar les instal·lacions de la Cova de Manresa perquè sabéssim com moure'ns per dins.

A continuació vàrem iniciar el recés pregant tots junts a la sala, i cadascú dels assistents tenia una còpia de resum del text que anàvem intercalant amb estones de silenci i amb cançons a l'estil de Taizé.

Un cop situats en l'ambient de pregària i respectant el silenci creat, cadascú podia seguir treballant els textos que es proposava buscant per dins o fora de la casa, el lloc on es sentís més còmode per aprofundir i meditar.

A les 13.00h ens vàrem trobar de nou tot el grup però aquest cop a la mateixa Santa Cova, on vàrem tenir l'oportunitat de celebrar l'Eucaristia amb ajuda dels col·laboradors del centre que ens varen oferir un espai de silenci absolut i recolliment. En total vàrem ser 33 persones, una mica apretadetes, com en una capsa de llumins, expectants i oberts a tot esdeveniment.

L'homilia es va centrar a explicar el misteri de la Santíssima Trinitat que intentem resumir breument:....

DÉU és Gràcia i Misteri d'Amor

JESÚS és la paraula que expressa el GRAN AMOR de Déu

L'Esperit Sant és el “colomet” que surt de dins del cor i s'endinsa al cor de l'altre

“Ens alimentem de la gràcia a través de la Paraula que ens transforma amb l'ajuda de l'Esperit Sant. Per tant formem part del misteri de Déu!! Deixem-nos guiar per tant tots

per l'Esperit Sant, mitjançant el discerniment !!”

Durant aquesta celebració quelcom d'especial succeí: els nostres cors vibraren i els ànims s'enlairaren formant un ambient càlid, sincer, respectuós i joíós dins d'un esperit comunitari de pregària, com poques vegades acostumen a gaudir. Ens vàrem sentir consentits, privilegiats i abraçats per l'Esperit Sant que aquell dia i en aquell lloc bufava d'una manera amorosa entre nosaltres.

(-No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?--; Llc24,32).

Després de dinar tots els membres del grup vàrem tenir l'oportunitat d'anar a donar un tomb per les terres ignasianes guiats pel nostre consiliari Pep, que ens anava recordant les proeses d'aquest sant.

Interrompuda la visita per la pluja decidirem fer una breu avaluació de com havia anat el dia i ens vàrem acomiadar de la Cova, de Manresa i del grup amb moltes ganes de tornar-hi un altre cop. "Cova de Manresa, no t'oblidarem! Has deixat petjades en el nostre cor. "